

duit inginer de poduri și trămisă pentru facerea drumului între Buzău și Ploești; dar' o bătă grea, ce-lă cuprinse, 'lă nevoi a părăsi cariera de inginer atât de nepotrivită cu firea lui. La 1846 publică el primele sale încercări poetice, intitulate : „Câte-va ore de colegii“, îndreptate de I. Heliade, care a încurajat multe talente și a format opiniunea publică înainte de 1848.

În earna anului 1847 deschise în Câmpulung teatrul național, cu scop de a biciui ridiculul și de a lăți moralitatea. Piese din ale lui Molière; ale poetului român V. Alexandri și unele originale din România se represintară în Câmpulung. În véra aceluși an intră ca director la departamentul Ministeriului de finanțe, unde se afla și la 1848, în care post scrise neîncetat versuri despre libertate, egalitate și fraternitate, publicându-le în jurnalul : „Pruncul român“. La 1849 'lă exilară Rușii la M-rea Snagovul, unde petrecú un an de zile, citind acolo și traducând foarte multe, precum : alegoria lui Vaillant „Carul-Boii“, care s'a publicat în „Fóea pentru minte“ din Brașov; din scriptele lui Rousseau : „Originea neegalității între ómeni“; „Înfrângerea lui Machiavel“ și „Anti-